

Arveafgiften i sit Væsen er en personlig Formueskat. Det, der her er foreslaaet, er altsaa en personlig Formueskat med stigende Skala.

Nu er jeg færdig med Kredsen af de Love, som høre sammen. Endnu har jeg kun at gøre et Par Bemærkninger om Totalresultatet. De hørte, at Toldloven vilde medføre en Mindreindtægt af $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr., at Spiritusskatten vilde medføre en forøget Indtægt af 4 Mill. Kr., og at Arveafgiften vilde medføre en forøget Indtægt af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Der bliver tilbage et Deficit paa 2 Mill. Kr. Jeg drister mig til at foreslaa, at vi tage imod dette Deficit. Jeg gør det ikke uden Betænkelighed, for ganske vist flyde Statsindtægterne stadig rigeligt, men vi kunne paa den anden Side være sikre paa en stadig Stigning til de Formaal, som hvert Aar kræve mere: til Alderdomsforsørgelse, til Sygekasser, til Tuberkuloseloven, til Børneloven, til Folkeskolevæsenet, og jeg er ganske sikker paa, at vort Jernbanevæsen ogsaa i kommende Aar vil kræve mange Millioner. Endelig skulle vi bygge Christiansborg Slot, og Tiendeafløsningen vil komme i Løbet af et Aars Tid, og den koster 1,6 Million Kr. Men naar jeg trods alt dette drister mig til at foreslaa, at vi gaa med til et Deficit paa Toldloven paa 2 Mill. Kr., er det for det første i den Tro, at Stigningen vil fortsættes saa stærkt, at den holder Skridt med de voksende Udgifter til de humane Formaal, jeg har nævnt, og med de voksende Udgifter til Jernbanevæsenet. Jeg tænker mig, at efterhaanden som vi koste hvert Aar mange Millioner paa Jernbanevæsenet, ville ogsaa Indtægterne af Statsbanerne blive større og større. Og saa er der to Indtægter, vi kunne vente. Naar vi ere komne saa vidt med Københavns Personbanegaard, at de nu benyttede Grunde ere blevne ledige, skal Københavns Kommune 15 Aar i Træk betale 1 Mill. Kr. om Aaret, og dernæst tør vi nok vente, at der ved Fornyelsen af Nationalbankens Oktroy eller ved den ny Ordning, der skal træffes, efter at Oktroyen er udløben, vil tilflyde Statskassen en ikke uvæsentlig Indtægt. Endelig regner jeg med, at ogsaa Staten vil have direkte Gavn af Toldreformen. Alene som Forbruger af Kul vil Staten have en Indtægt ved Kultoldens Bortfalden, og Nedsættelserne paa mange andre Punkter ville ogsaa komme Staten til gode. Jeg tror, at man regnede under sidste Toldlovsforhandling, at Staten vilde tjene $\frac{1}{4}$ Million paa Nedsættelsen af Tolden paa de Varer, der nævnes

i Toldtariffen. Jeg ved ikke, om dette er rigtigt, men jeg kunde tænke mig, at det kunde nogenlunde passe.

Dette er altsaa Reformen af vore indirekte Skatter, saaledes som Regeringen vil foreslaa den for Tingene. Man vil spørge mig: Hvad betyder det for den enkelte Borger her i Samfundet? I saa Henseende har jeg et meget ringe Materiale, men jeg haaber at kunne skaffe et bedre senere hen under Forhandlingerne. Statistisk Laboratorium har for 10 Aar siden foretaget nogle Undersøgelser over Toldbyrderne for en Del Elitearbejdere her i Landet, og det er navnlig for Arbejdernes Vedkommende, at det hele Spørgsmaal har Interesse. De Tal, der kunne bruges herfra, ere Toldbyrden for Haandværkssvende i København, i Købstæderne og paa Landet, og jeg har ikke andre paalidelige Tal i dette Øjeblik. Naar vi tage Toldsatserne for følgende Varer: Kaffe, Cikorie, The, Tobak, Cigarer, Sæbe, Petroleum, Sago, Ris, Chokolade, udenlandsk Frugt og Kul, komme vi til følgende Resultat, at for den københavnske faglærte Haandværker har Toldbyrden paa disse Varer været 23 Kr. 9 Øre, han vil efter Forslaget spare 9 Kr. 74 Øre eller 42 pCt. I Købstæderne har Byrden været 22 Kr. 85 Øre for en Haandværkssvend, han sparer 9 Kr. 28 Øre eller 42 pCt., og for en Haandværker paa Landet har Byrden været 18 Kr. 44 Øre, han sparer 7 Kr. 45 Øre eller 40 pCt. Det er kun for de nævnte Toldsatser. Hvis vi gaa ud fra, at Beskyttelsen er effektiv for Manufakturvarer, og de altsaa faa en Lettelse, der svarer til Nedsættelsen i Beskyttelse, vil det medføre en Besparelse af henholdsvis $4\frac{1}{4}$, $2\frac{3}{4}$ og $2\frac{1}{2}$ Kr. for disse Arbejdere, og hvis vi tør gaa ud fra, at Følgen af Sukkerbeskatningens Reform vil være, at Sukkerprisen vil gaa ned med 1 Øre pr. Pund, vil det medføre en Besparelse af henholdsvis 2, 2 og $1\frac{1}{2}$ Kr. Tilsammen ville de nævnte Haandværkere paa disse Satser tjene 16, 14 og $11\frac{1}{2}$ Kr. med runde Tal. For disse Samfundsklasser kunne vi se bort fra Arveskatten. Det vil være meget sjældent, at der her arves, og naar der arves, vil det i Reglen være smaa Beløb, hvis Satser ikke ere blevne forhøjede. Forbruget af den dyrere Spiritus kan man ikke se helt bort fra, men det er en given Ting, at i disse Samfundsklasser er det ikke gaaget ind i Hjemmeforbruget, og vi kunne derfor gaa ud fra, at det spiller en overordentlig ringe Rolle. Dette er naturligvis ikke udtømmende, thi for-